

گزارشی از مراحل ساخت و ساز تنها بیمارستان تخصصی سرطان شرق کشور که آجر به آجرش، با همت خیران بالا رفته است

خشت‌های امید

فاطمه خلغالی استاد - بیش از دو سال پیش و در خرداد ۹۴ بود که کلنگ احداث نخستین بیمارستان تخصصی سرطان در مشهد زده شد؛ مکانی که قرار است امید به درمان و افزایش بقا برای مبتلایان به سرطان، افزایش دهد. دو سال است که هرگاه از خیابان شریعتی ۴۵ گذر کرده‌ام و چشمم به بیمارستان در حال ساخت «ناظران» افتاده، به بیمارانی فکر کرده‌ام که تا چند سال دیگر، می‌توانند از آوارگی و زیر بغل زدن پرونده‌ها و رفت‌وآمد بین مسیرهای پرترافیک ساختمان‌های پزشکان در مرکز شهر خلاص شوند و مراحل مختلف درمان خود را به صورت متمرکز در نقطه‌ای از شهر (که تردد در آن آسان‌تر از بسیاری از مناطق است) انجام دهند.

در این دو سال، صدای ساخت و ساز ناشی از بالا و پایین کردن تیر و تخته و آهن و جوشکاری و دریل، قطع نشده است و این یعنی که بیمارستان خیریه ناظران، به خوبی مراحل پیشرفت خود را طی می‌کند. این صداهای به ظاهر گوش‌خراش، همیشه در بطن خود، برایم (به عنوان خبرنگاری که

با روابط عمومی انجمن خیریه حمایت از بیماران سرطانی مشهد ارتباط داشته)، امیدبخش بوده است. بیماری سرطانی دارای روش‌های مختلف درمانی است و برای درمان هر چه بهتر بیماران، این روش‌ها به صورت ترکیبی بر روی یک بیمار اعمال می‌شود؛ به همین دلیل ارتباط تنگاتنگ متخصصان هر یک از درمان‌ها و تجمیع همه امکانات درمانی برای سهولت استفاده از تجهیزات، نیاز به ساخت یک بیمارستان تخصصی سرطان با امکانات روز دنیا را انکار نپذیر می‌کند. سال گذشته بود که با رسیدن ساختمان به مرحله بتن‌ریزی، گزارش خبری کوتاهی از آن را در شهر آرامحله منطقه ۱۰ منتشر کردیم و حالا که چهارستون این بنا بالا آمده و عملیات نماسازی آن شروع شده است، تصمیم گرفته‌ایم در گزارشی کامل، شهروندان را از مراحل ساخت و ساز، زمان افتتاح بیمارستان و بخش‌های مختلف آن با خبر کنیم؛ بیمارستانی که بانیان و نیکوکاران آن را اعضای «انجمن خیریه حمایت از بیماران سرطانی مشهد» تشکیل می‌دهند.

با مدیر عامل انجمن، همان اول وقت قرارمان را گذاشته‌ایم. محل گفتگو «مرکز تخصصی رادیوتراپی و انکولوژی رضا» در خیابان شهید فلاحی دواست. چندین بار دیگر هم برای تهیه خبر و گزارش به این محل آمده‌ایم و برای دومین بار است که با مهندس «اصغر افراسیابی گرگانی» قرار گفتگو داریم. سالن مرکز مثل همیشه از همان اول صبح، شلوغ است و بیماران و همراهانشان روی صندلی‌های انتظار نشسته‌اند. کسانی که به اینجا رفت‌وآمد می‌کنند و مراحل شیمی درمانی و رادیوتراپی خود را می‌گذرانند، حتماً طور دیگری به «سرطان» نگاه می‌کنند، طوری که آدم‌های بیرون نمی‌توانند خیلی از آن سر در بیاورند.

مهندس افراسیابی و سایر اعضای انجمن نیز، عضوی از خانواده بیماران سرطانی به‌شمار می‌روند. این موضوع را به راحتی می‌توان ضمن حرف زدن با هر کدام از این افراد که بی‌هیچ چشمداشتی به بیماران خدمت می‌کنند، دریافت. مدیر عامل انجمن مثل مرتبه قبل، با وجود گرفتاری و عجله‌ای که دارد، در داخل اتاقش، پذیرایمان می‌شود و با کلام شمرده‌اش، مراحل جدید ساخت و ساز بیمارستان ناظران را برایمان شرح می‌دهد: «در مرکز فعلی، تمام کارهای مورد نیاز یک بیمار سرطانی شامل آزمایش‌ها، تصویربرداری، بخش‌های تشخیصی، شیمی درمانی و پرورمانی، به جز بحث جراحی انجام می‌شود. همین کمبود در حوزه جراحی بود که از دو سال پیش مدیران ارشد انجمن را به فکر احداث بیمارستانی در ۷۰۰ متری اینجا انداخت.»

پروژه احداث بیمارستان ناظران در حال حاضر در مرحله نازک‌کاری و آغاز عملیات نماسازی است. طبق برنامه زمان‌بندی‌ای که در نظر گرفته شده، قرار است این بیمارستان، به همت خیران تا آخر سال ۹۷ به بهره‌برداری برسد و در

سال ۹۸ تجهیزات پزشکی‌اش نصب شود و بهره‌برداری از آن صورت گیرد.

بیمارستان ناظران با مدرن‌ترین امکانات لازم طراحی شده و هزینه‌های آن تا اینجا بالغ بر ۲۵ میلیارد تومان شده است که تمام آن را خیران پرداخته‌اند اما برای تکمیل آن به ۱۵ میلیارد تومان دیگر نیاز است. هزینه تهیه و تأمین تجهیزات، خود مقوله سنگین دیگری است که به گفته مهندس افراسیابی، ۴۰ میلیارد تومان برآورد شده است؛ «با توجه به اینکه ۵۰ درصد تجهیزات بیمارستان، خارجی هستند، طبیعی است که با تغییر مداوم قیمت‌ها روبه‌رو هستیم و رقم دقیقی نمی‌توان پیش‌بینی کرد، اما برآورد اولیه آن، ۴۰ میلیارد تومان است.»

باید خیران بیشتری جذب انجمن شوند

با توجه به اینکه تا زمان راه‌اندازی بیمارستان و تأمین منابع مالی جدید، باید خیران بیشتری جذب انجمن شوند، نیاز به همکاری گسترده‌تر مردم در این زمینه است؛ موضوعی که مهندس افراسیابی نیز از آن صحبت می‌کند: «انجمن هیچ کمکی از سیستم دولتی نمی‌خواهد. تمام پشتوانه ما مردم هستند. انجمن، قدر دان کوچک‌ترین کمک‌های مردمی است و ارزش می‌دهد به کارشان.»

هنوز پادمان هست که مهندس در مصاحبه سال گذشته، گفته بود: «ما افرادی را داریم که از ۲۰ سال پیش، ماهیانه هزار تومان کمک می‌کنند و الان برای وصول آن هزار تومان، هزار و ۵۰۰ تومان پول پیک می‌دهیم. مایه این هزار تومان‌ها افتخار می‌کنیم و همین پول‌ها انجمن را به اینجا رسانده است.»

خیران بزرگ را صاحبان صنایع تشکیل

می‌دهند، ضمن اینکه خود انجمن دو هتل در زمره موقوفات خود دارد که تأمین‌کننده قسمتی از منابع مالی است.

به همراه مدیر عامل و مدیر روابط عمومی انجمن راهی بیمارستان در حال ساخت ناظران می‌شویم؛ ساختمانی که بارها بارها بنای مرتفعش را از دور دیده‌ایم و کارگرانی را که به صورت مداوم در آن مشغول کار هستند.

۴ طبقه و ۲۲۰ تخت

فاصله بین مرکز بیمارستان، فقط ۷۰۰ متر است و خیلی‌زود، به خیابان شریعتی ۴۵ می‌رسیم. موقعیت ساختمان به شکلی است که سه نبش آن، خیابان و یک نبش آن مشرف به زمینی است که در آینده تبدیل به بوستان «کودک و آینده» خواهد شد.

زمین بیمارستان که ۱۸ هزار و ۵۰۰ متر مربع مساحت دارد، توسط فردی خیر به انجمن اهدا شده است.

در ورودی راپشت سر می‌گذاریم و مقابل ساختمان چهار طبقه بیمارستان می‌ایستیم که هنوز به شکل اسکلت خودنمایی می‌کند.

مدتی است با پیشرفت ساختمان، نمایی گنبدی را از داخل کوچه و خیابان‌های اطرافش می‌توان دید که بر بالای بخشی از بنای ساختمان قرار گرفته است. حال می‌دانیم این نمای گنبد شکل که به سقف مجتمع تجاری «الماس شرق» مشهد شباهت دارد، در نقطه ورودی طبقه همکف قرار گرفته است و علاوه بر زیبایی، کارکرد مهم نورگیر را هم برای ساختمان دارد. این توضیح را وقتی می‌شنویم که زیر این سقف مدور ایستاده‌ایم. مهندس ادامه می‌دهد: «این بیمارستان، چهار طبقه است و ظرفیت اولیه ۱۰۰ تخت را دارد که در فاز دوم به ۲۲۰ تخت افزایش خواهد یافت. دو

